

TIENE DAN

Giấy thép số 31
Giấy thép: TIẾNG-DÂN - Hồn
Hồn thép số 31

(Tôn-Vân)

TÂN SÂN | TẬP LOẠI

xuống nhà nước có thể cho không; 50 mẫu-tây trở lên nhà nước bán; 500 mẫu-tây trở xuống các quan thủ-hiến các xứ như Thống-đốc ở Nam-kỳ, Thống-sứ ở Bắc-kỳ, Khâm-sứ ở Trung-kỳ có phép cho; 500 mẫu-tây trở lên phải xin ở phủ Toàn-quyền, v. v. Đến năm 1925, ông Varenne lại thi-hành nghị-dịnh khác, nhưng đối với nghị-dịnh ông Sarraut chỉ sửa đổi hai ba điều-khoản lặt-vặt thôi. Buổi ấy, có xảy ra việc Maillot ở tỉnh Darlac làm náo-dộng cả dư-luận, đến cả Pháp-dinh. Kê thời nói các quan địa-phương lộng-quyền, cho phép khẩn đất hoang quá hạn, làm hại đến quyền-lợi của dân bản-xứ; kê thời nói các hội-buôn lớn không có ý mở-mang, chỉ xin nhiều đất để bán lại cho người các nước thôi. Vì có việc náo-dộng ấy nên bộ Thuộc-dịa mới làm bản dự-thảo vừa nói ở dân-ban.

Về vấn đề lao-dân, năm-ngoài Chánh-phủ Bảo-hộ đã có nghị-dinh về « luật lao-dộng » ở Đông-dương. Đến ấy sánh với buổi-trước cũng là một

Về vấn-đề cho phép khẩn đất, bản dự-thảo của bộ Thuộc địa, sánh với các nghị-định khi trước, cũng là một điều cải lương có giá-trị. Nhưng có khuyết-điểm một nơi tối quan trọng là quyền của dân bản xứ. Văn bản dự-thảo ấy, cũng như các nghị-định trước, có nói đến « các tờ hòa-uớc còn thi hành ». Ngày trước có quyền ký các tờ hòa-uớc ấy là vua. Nhưng nói về phần Trung kỳ, chiến theo tờ Hiệp-uớc 25 novembre 1925, thời dân bản xứ có quyền tham dự chính-trị. Vậy thời một chuyển quan-trọng như bản dự-thảo về việc khẩn đất không lẽ không hỏi đến ý kiến nhân dân bản xứ. Hai dân-tộc ở chung một mảnh đất mà muốn không có ác cảm nhau, thì cái vấn-đề thổ-dân, cần phải giải-quyết.

T. S. R. S.

Trùng nọc truyền nhiễm tại vật gì
Người lớn mắc bệnh lao tại phổi
cho trùng lao năng truyền nhiễm
được là tại bộ phận hấp thụ ra. Tru-
ng nhiễm vào lại tại bộ tiêu hóa
và bộ hấp thụ. Trong gia đình ta sản
có nhiều cơ làm cho bệnh lao dễ
truyền nhiễm, thứ nhất là người có
bệnh chưa kịp biết mình có bệnh
mà đã có biết đi nữa cũng không
chú ý đề phòng. Ấy tại sự sốt m-
ra, là một dấu hiệu: cho nên ăn
chàng ở lộn, họ hiểu thất tởng
tham chi có người bị bệnh mà lại
phải đem truyền cho con. Trùng lao ở
trong đám, nhờ sống đất, khi đi
đi khảo thành ra bụi, người ở quê
nhà sang bụi lên lưng chừng không
thời, ai thổi vào mũi bị. Cũng vì trong
thời quen có chỗ chưa hiểu mà cần
cách, như nhà ở nhà là tởng d-
đi

— Không có lẽ người ta dẫm
một nghĩa mới kia.

— Nghĩa mới thế nào ?

— Cứ là chỉ trích mắng chửi
người ta mà quên mình đi, không
phải là ngồi bắt vô tư sao ?

— Thôi đi thôi, đó là phải tiêu
ma, chứ không phải là vô tư đâu
không nên . . .

Tha-sơn-Thạch

- Nói như anh thì một căn
có ích nhĩ ! !

N. K. H.

e Chông nó đã về thì thì chớ
ta cũng về chứ o đây làm gì? r
ông đó tay, các i ấy Tây đều đ
theo, rồi lấy mũ quay ra, để m
thầy Annam đứng lại tung b
Các thầy Nam hay giờ còn m
minh hồn quá, bên đem các ph
sách qui tên trở nao thì đưa trở
chữ không xướng tên nào. T
nghiệp các trở đương nổi nức
xướng đều tên mình t lên lên
thường trong lòng tự d (tự đ
này chính đáng lắm) biết bao, th
như vậy thỉnh linh e cut hưng
Ey già cũng buồn) uống qu
cái l nhứt nhứt thông m

The-97n-Thecl

ĐỘC- GIÀ LUẬN- DÀN

GIAN NẠN KHÓ NHỌC, TRƯỜNG HỌC ANH HÙNG

(Tiếp theo)

Còn hàng người không sẵn có chỉ khi anh hùng này là trước có mà sau không, thời cũng vì như học trò chưa biết học. Nếu bảo chúng nó tự học lấy, thời chẳng những học không được, mà lại phải làm được học nữa. Như vậy thời hàng người vô chí khi ấy đối với những cảnh ngộ gian nan khó nhọc, lại càng thêm hư thân đi mà thôi. Vì dụ: người đã ngu si vô tài vô trí mà lại bị phải cảnh ngộ nghèo, đói suốt đời, rồi biết làm thuê làm mướn mà thôi; nếu bị phải cô gò chưa cưới, thời buồn rầu sầu khổ trọn đời rồi chết; nếu ra khỏi được tù tội, thời trốn cướp lại hoàn trốn cướp mà thôi.

là được. Giam đầy thời đủ rồi câu: "Gian nan khó nhọc, trường học anh hùng" là tiếng cho một hàng người sẵn có chí khí, anh hùng mà thôi vậy.

Muốn cho dân nói của nhà triết học kia được rõ nghĩa hơn nữa, thời luận giả xin có câu đối lại là:

Chắc có người đọc đến câu này rồi cãi lại rằng: Đã phải qui phong lưu thời tức đã khỏi chịu lụy rồi; mình có mình ăn, nằm nhà vách núi, không cần thiệp gì đến ai nữa; sao lại nói.

Phải, trừ ra một số rất ít người tự mình làm ra được no đủ, tự mình biết bảo thủ lấy lợi quyền của mình cho đủ tháng ngày không phải cần gì đến ai, an nhàn tự lạc ở chốn thôn dã, danh lợi chẳng cần, gặp sự phải thời làm, gặp sự chẳng phải thời cãi. Hàng người ấy là hàng người đã lánh khỏi con đường nô lệ rồi vậy. Còn như đại đa số người, hoặc từ khi còn bé được của ông cha để lại cho mà ăn xài sung sướng, hoặc trước hàn vi, nhưng sau cuộc thấp niên đáng hổ, công thành danh toại,

nào may mắn, áo quần giày mũ, ăn uống ngon, kết cục thành một cái tập quán phong lưu, bề ngoài một chút gian nan khó nhọc thời phải nhẫn nhịn một chút. Bởi thế, tác bấy giờ tha hồ cho ai để nên, chẳng biết nhàn phẩm thế nào là trong thế nào là khinh; mang lối áo quần, xe ngựa, mà chẳng biết

Ôi! hàng người mới kể đây lúc này giờ đã bị nhiễm lấy cái bệnh phong lưu rồi, thời chỉ cứ dể lấy tài thuốc mà bỏ vào hoài cho trọn đời một kiếp. Thậm chí lâu ngày hư mất cả óc; có cây không biết trồng lấy, có hạt không biết gieo lấy, cho những nghề đất ruộng làng ở bên lân cận, mà ham

PHỤ-NỮ ĐIỂN-DÀN

CÁI THÂM HỌA CỦA CHI EM TA

(Tiếp theo)

Còn chuyện thứ hai là chuyện một người thiếu phụ, chính người bà con của tôi, năm nay ngoài ba mươi tuổi, cũng đã trải khắp mùi cay đắng của gia đình và xã hội.

Chị này khi nhỏ, trong nhà làm thường, nhưng cha mẹ cũng có cho đi học được mấy năm chữ hán. Đến mười tuổi thì thôi học chữ lại bắt vào học tập việc nhà, nào nấu cơm, nào may vá, nào dệt vải, nào nuôi lợn, nghề chỉ cũng chăm chút siêng năng, mới mười ba tuổi bốn tuổi mà đã khôn khéo như người hai mươi mốt tuổi. Tính nết lại thêm thuần hậu đoan trang, khắp trong miền ai ai cũng nể lời khen ngợi.

Bình địa bà đạo, chị vừa cưới năm mươi bốn tuổi thì mẹ chết. Một mình chị phải thay mẹ mà bầu cha nuôi em, tuy tuổi còn ít mà trong non một năm trời chị cũng hết sức tảo tần làm trọn vẹn nghĩa vụ.

Năm sau cha chị thấy việc nhà thì bận mà sức chị thì bền, bèn cưới một người vợ kế. Họp đầu rước về nhà, lại gặp phải một người đàn bà hóa chông mà tính nết rất là điều nghiệt. Cái cảnh gì khổ con chồng không mấy chốc mà đã bày ra một cách rất là thâm độc. Cha chị tính thì nhu nhược, trong nhà mặc vợ hoành hành mà không dám rầy rắng. Em chị đương đi học mà phải bắt về nhà chờ, khỏi tốn tiền sách vở, còn chị thì suốt ngày, cơm heo cáo chó, bài củi giữ trâu, không một việc khó nhọc gì trong nhà là không đến tay, vì vậy từ khi mẹ kế đã đuổi về cho đỡ một miệng ăn và mỗi năm mấy đồng bạc công. Không những làm việc khổ nhọc mà thôi, lại còn bị đánh đập chửi mắng rất là tàn tệ. Chị ta nguyên tính thuần hậu và nhân nại nên thế nào cũng chịu cúi đầu, không dám buông lời kháng cự.

Trong làng có một ông Cửu họ vào học đại phủ trong miền, ông có một anh con trai cũng xấp xỉ tuổi chị kia, nhưng tính khí hoang đàng hung hãn. Từ khi đầu đương để trái đào mà đã nghiện rượu và đánh bạc rồi. Ông Cửu thấy chị kia có nết mà lại có sắc, bèn nhờ người vận động với mẹ kế. Mẹ kế đồng lòng, hơi đồng dề mê, mẹ kế liền bàn với chồng làm sao cũng gả con đi cho con ông Cửu. Chị vốn khinh ghét anh họ, nhưng cha ép thì phải nghe lời, bèn phải ngậm ngùi khóc oán mà chịu vậy.

Về ở với chồng được ít lâu thì cha mẹ chồng chết. Một cái gia tài mấy vạn mà chốc lát đã theo thân đồ và ma sắc mà tan nát hết rồi. Đầu

Kỷ thực thời ai này đã mang lấy cái bệnh phong lưu, mà ngất ngưỡng trên con đường mà không hay. Bởi thế cho nên luận-giá dám làm đặt ra câu:

Linh-Mân

thì chị can ngăn, khi nào khi khỏe lúc, nhưng chàng chàng chàng chàng anh thua rồi đành để mặc. Nhưng không thay, đã thế mà còn dấn dần đến khi những có vợ lấy thấy chàng hết của thì quay lưng, cũng bạn học thấy bán hết nhà cũng rã rượi, thì cầm tức dân, về lấy vợ mà bán thì: bắt vợ đi vay, vay xong được thì chửi thì đánh. Thế không chịu nổi chị phải đi vay, khi chồng bỏ đi thì ở nhà chỉ biết ôm con mà than thở. Đến khi hết tiền thì chồng lại đi đi lại, luôn luôn như thế, rồi nhọc nhằn không xiết. Có một lần chị có mang mà bị dòn đau quá, đến phải dọa thai và băng huyết.

Nói oan không biết kén ai, một hôm chị quyết định thoát trần, âm mưu vào ngục ra nhẩy xuống sông mà chết. May mắn có người trông thấy, vội vàng với lên cứu được cả hai mẹ con. Chị bị tội xằng giết con mà pháp-luật kết án mấy tháng tù, còn chồng là kẻ thủ phạm mà không hề ai chạm đến. Hết hạn tù lại phải ra ở lại với chồng. Chồng khi ấy được thả là vợ có tội nên lại hành hạ đánh đập hơn xưa, lại âm mưu một trận gần chết. Đến khi khỏe lại chị lại âm mưu bỏ nhà mà đi. Chồng thấy vậy thêm hối hận là thì biết là chị đã để con lại nhà một người trông họ chồng và đến cảnh chùa nọ để tu. Quan xử phải trở về rồi, nhưng chị cứ không chịu sống chung với một đứa tàn ác như anh chồng kia; sau quan cũng phải thôi mà để chị ở chùa còn đứa con thì chồng đem về nuôi. Từ bấy đến nay đã được 6-7 năm, trong khoảng ấy thì đứa con không ai chăm sóc mà phải chết. Có người đến thăm chị ta, nói chuyện đứa bé thì chị ta khóc than rằng: "Tôi vẫn biết bỏ con lại mà đi là tội ác, mà tôi vẫn chắc trước rằng để cha nó nuôi thì đến chết thì tôi nhưng cái số kiếp tôi nó đơn đả làm vậy, bây giờ tôi chỉ biết ăn năn cầu xin Phật".

Hai chuyện đó là tôi chỉ kể hai cái lệ có đặc sắc hơn cả, chứ nếu kể hết thì sẽ mất quan sát và nghiên cứu cái tình trạng phụ nữ ta thì sẽ thấy những chuyện như vậy thật không hiếm gì.

Cứ hai chuyện trên kia thì tôi xin kết luận mấy điều này:

- 1) Vì phụ nữ giáo dục không có hoặc làm sai đường nên đến khi ra đời không đủ sức nhẫn nại hoặc tự lập.
- 2) Vì gia đình chuyên chế nên có những cuộc hôn nhân không vừa ý, những tưởng gì ghê con chồng, tưởng mẹ chồng nàng dâu, những tưởng vợ chồng xung đột.
- 3) Vì nam nữ bất bình đẳng nên nhiều người đàn bà bị chịu khổ không được đánh phải tự sát hoặc đi tu.
- 4) Vì xã hội bất lương nên nhiều người đàn bà không có sức tự lập bị xã hội xô đẩy đến cái tình trạng dọ lạc.

Xem thế thì phụ-nữ ta đã nên giải phóng hay chưa?

Cái nhu yếu giải phóng cũng các mục đích giải phóng thế nào, tôi đã bàn trong mấy bài đăng trong báo này số 62, 63, 64, 65, nay không phải lặp lại nữa.

Dã-lan nữ sĩ

BÀN BẢO KHAI SỰ

Các ngài đã có lòng chiều chuộng đến bảo mà mua bảo năm, hoặc 6 tháng, hoặc 3 tháng, bảo bảo đã gửi bảo hơn sáu tháng rồi, vậy xin các ngài gửi bạc về cho, để tiện việc kinh doanh.

Còn các ngài mua hạn 6 tháng và 3 tháng nay đã quá hạn lâu rồi, song bản quán không tiếp được thơ và bạc, nhưng vẫn gửi bảo tiếp luôn vậy xin các ngài gửi bạc hạn cũ và hạn mới về cho, cảm ơn.

TIẾNG-DÂN

VIỆC THÈ GIỚI

À-ĐÔNG TÀU

Tin báo Tàu

Lê-nguyên-Hồng tạ thế

Lê-nguyên-Hồng nguyên Tổng thống Trung-hoa bị bệnh đau màng óc rất dữ và mệt mỏi đêm hôm 3/3 đã mất ở nơi ngụ quán Thiệu-tân, năm nay hưởng thọ 65 tuổi.

Lê-nguyên-Hồng tên chữ là Tống-Khang người tỉnh Hồ-bắc, lúc trẻ tuổi học ở trường Thủy sư Thiệu-tân, sau khi đỗ tốt nghiệp thì cùng chức ở binh-hạm, năm 1894 trong thời Trung-Nhật chiến tranh, Lê đem quân chống gặc ở ngoài cửa Lữ-thuận, Quân Nhật bắn súng trúng vào chiếc tàu của Lê, làm cho tàu không chạy được, Lê liền sai đánh đắm rồi tự nhẩy xuống bể tự tử, song lại có người cứu được.

Bấy giờ Trương-chí Đổng đương là chức quân sự ở trường, khi đó không có tướng giỏi để tuyển tập, bèn mời Lê vào dạy trường võ-bị, chưa bao lâu lại cử Lê thống suất quân đội, thăng chức Thống-linh quân thường bị, lại cử bổ sang chức Hiệp-thống và thăng đến chức Tham-tướng. Năm Tuyên-thống lại thăng chức Hiệp-đốc-thống Năm Tân-hợi (1911) khởi cuộc cách mạng, Lê được cử làm Đốc-độc quân tỉnh Hồ-bắc. Đến ngày Dân-quốc thành lập Lê nhận chức Phó-Tổng-thống-linh việc quân tỉnh Hồ-bắc, kiêm Tham mưu Tổng trưởng, thường thông điện đi các tỉnh khuyên bọn vô nhân nên nghĩ đến yên ổn quốc dân, lời rất thâm thiết, bởi thế danh dự lại càng lừng lẫy.

Khi Viên-thế-Khai xưng đế, phong Lê làm Tô-nghĩa thân vương. Lê thông điệp không chịu nhận tước, và đóng cửa tạ khách. Đến lúc Viên-thế-Khai chết, Lê kế nhiệm Tổng-thống, bãi hết tước trật, bỏ điều cấm ngặt cách mệnh và khai quốc hội. Bấy giờ Đoàn-kỳ-Thuy đương là Tổng-lý nội các, có ý ghét nhất là đảng Đoàn lại càng ngang trái, gây việc tuyệt giao với nước Đức. Lê lấy sự đó là không phải lẽ, bèn bãi chức Đoàn. Ngay lúc ấy có bọn Ngô-bệ-Lự-Xung đương có độc lập, phủ Trương Huân đem quân vào kinh, Trương lại thừa cơ muốn xưng đế. Sau Đoàn-kỳ-Thuy đem quân vào đánh, Trương phải thua chạy. Công vi Đoàn có công ý mà đảng Đoàn lại kiêu hãnh hơn xưa. Lê biết không thể lưu chức được nữa, nên sai viên thị tụng đem giải ân Tổng-thống, rồi đem gia-quyển đến ở Thiệu-tân; nếu có ai hỏi đến thời sự thì Lê cười mà không nói gì cả, chỉ chăm mớ mang thực nghiệp và việc khai mớ mà thôi.

Năm Dân-quốc thứ mười (1921), Tổng-thống Tề-thế-Xương thất bại, các đảng lại mời Lê phục chức. Trước khi lên đường vào kinh, Lê có thông-diễn bài xích cái chế độ độc quân ở các tỉnh, và có yêu cầu với các tay lãnh tụ phải giúp

Ma bỏ hẳn rồi chính sách độc quân và thái độ độc quyền, khôi phục pháp trị. Cho nên sau khi phục chức thì Lê lại khai kỳ quốc hội thứ nhất, và giải tán quốc hội các độc quân đoàn. Nhưng Lê phục chức được một năm, thấy mọi việc thì hành gặp nhiều điều ngăn trở, không hợp ý nguyên của mình, nên đến năm Dân-quốc thứ mười một (1922) thì Lê lại thôi vị trốn ra Thượng-hải, muốn liên lạc cùng các lãnh tụ quân chính miền Nam, mưu đồ chức một chính phủ thứ hai nữa. Song thấy ít người hưởng ứng, nên lại sang dự lịch nước Nhật, đến năm Dân-quốc mười hai thì trở về Thiệu-tân. Từ đó đến nay Lê không còn thiếp và đường chính trị nữa vui chơi thanh sắc cho qua ngày, thỉnh thoảng có tin đồn lại xuất sơn, nhưng kỳ thực thì Lê đã chán nản môi trần thế.

D. P.

L. T. S. - Dự luận Tân binh phẩm thì nói rằng Lê không phải là người làm được sự nghiệp gì hão hạc, nhưng hai lần làm Tổng-thống cũng không làm gì mà lại mà hại cho Dân-quốc. Lê là người trung hậu làm chính, tuy cũng vào hạng nhân vật làm thường, nhưng cái số người làm thường không làm được cái quốc gia dân như Lê ở đời đại này thì cũng phải cho là quí.

Phổ đồ Tuyên-Thống đến Phụng-thiên. - Phổ đồ Tuyên-Thống nhà Mãn Thanh vừa rời đời Thiệu-tân đi Phụng-thiên, khiến cho dư luận kẻ nói thế này, người nói thế nọ, nhưng đều có ý nghĩ cho Tuyên-Thống đến đó để ngắm mưu sự gì, lại đến đó ngày sau khi Trương-tác-Lâm bị ném bom, quân Phụng-thiên không có ai làm chủ, nên người ta lại

càng nghi ngại. Có lẽ người ta nghĩ Tuyên-Thống nghĩ lợi của kẻ ngoài xui xẻo mưu việc người Mãn trị đất Mãn chăng.

Những tin tức từ khi Trương tác Lâm bị ném bom. - Ngoài những người cũng bị thương trong khi Trương tác Lâm bị ném bom như Ngô-tiến-Thắng và Phan-Thục đều đã chết rồi, lại còn là-phong-Lai, Trương-Am-lia và một người con bé của Trương; Trương-Am-

Đá tiện, lại lợi, lại chắc chắn trăm bề

Đồng bào ở Trung-kỳ ai cũng còn nhớ mấy năm về trước, ai có xe hơi đem đi bảo hiểm, thì phải chịu: giá cao, và gặp nhiều điều bất tiện. Đến khi ông Phạm-Diệm mở hiệu Bảo-hiểm ở Quibon thấy ngày một sự tiện lợi đánh rành. Trước phải trả 7500 hay là 6500 một người hành khách, thì tự đó về sau chỉ mất có 2500 hay là 1500 mà thôi.

Lấy thay vì sự cạnh tranh trong thương cuộc, rất ích lợi cho thời gian ngày nay phong vận những nhà Bảo-hiểm khác, họ biết về sau gặp đến tai rồi, thường bởi thế họ cũng có dè dặt cho gần theo giá 2500 và 1500, thì lại nghe ông Phạm-Diệm sắp trừ xuống còn có đồng-một, đồng-hai (150, 120) một người hành khách mà thôi.

Như vậy, chủ có xe cần chỉ phải đi đâu, tìm ai có làm lái, đến hãng ông Diệm, báo hiệu giá rẻ, làm mau, điều kiện rõ ràng, có ông ta ký kết, lúc hiểm nguy có ông ta xét tra, có phải đá tiện lại lợi lại chắc chắn trăm bề không?

VƯƠNG-QUANG-NHƠN-công-ty Chủ có xe kính cáo

Kính cáo cùng các nhà có đồng

« HUNG - NGHIỆP - HỘI - XÃ »

Hội-xã định bắt đầu từ 1er Juillet 1928 này, sẽ đem thi hành cái trương trình « giúp sức và giúp vốn cho các cổ đông » để mở mang về việc buôn bán.

Muốn biết thế lệ thế nào, xin viết giấy cho hội Chánh ở Hanoi hoặc cho các chi điểm: Thành-hóa, Cầu-giát, Chợ-si, Vinh, Quảng-trị, Huế, Bao-vinh, Mỹ-lợi, Tourane, Quảng-nghĩa, Tuy-hòa, Nha-trang mà lấy bản « Thế lệ » ngày 1er Juillet 1928. Ấn định về quyền lợi của các cổ đông trong việc nhờ hội-xã giúp vốn để buôn bán, xin nhớ đính theo cái tem 0\$02.

XIN CHÚ Ý. - Kể từ ngày 1er Juillet 1928, ai vào phần « HUNG-NGHIỆP-HỘI-XÃ » khi ký giấy nên vào phần phải đóng ngay 20\$00, còn 30\$00 thì đóng làm sáu tháng, mỗi tháng 5\$00.

HUNG-NGHIỆP-HỘI-XÃ

Ngực nặng
Không thở được
Hien

Thước SIROP HAYN

GIÁ LÀ 1\$80

PHARMACIE MONTES-HANOI

NHÀ ĐÔNG DƯỢC HUÂN

HIỆU CON BƯỚM BƯ'ỐM BƯ'ỐM

ĐẠI-QUANG-DUỐC-PHONG 46 boulevard Tổng-Độc-Phương, CHOLON — Chi-Điểm 47 Phố hàng Đường, HANOI

Gửi bán khắp cả mấy hiệu thuốc bắc trong xứ Việt-Nam, Cao-Mán và Ai-Lao thứ thuốc nào có hiệu con bướm bướm mới là thứ thiệt

Ở xa gửi thơ đến mua nếu nhà gần đây thì gởi được theo cách lãnh hóa giao ngân thì xin chiếu theo, tiền gởi hàng người mua phải chịu

Sốt nóng..... 0\$10 rét..... 0\$15, 0\$10	Rượu Tề phong thấp 1\$50, 0\$80, 0\$20	Thước Ho bột hoàn 0\$10	Thước Cam tích 0\$10	Dầu thượng hải	Vừa uống vừa thoa chữa khỏi bách bệnh 0\$25
Rượu bổ 2\$00, 1\$00, 0\$30	Thước Bỏ thận 2 hoàn 1\$00	Thước Giang mai 1\$50	Dầu như ý đại quang 0\$10	Huyết trung Bửu	Thước bổ nhũ trong hoàn cần 2\$00 1\$20
Thước Đau mắt 0\$20	Thước Điện kinh 2 hoàn 1\$00	Thước Lậu 0\$40	Nhan trừ muối 0\$20	Bồ phê thánh được	Thước hơ rất thần hiệu 0\$80 và 0\$40

SIROP PECTORAL DES ENFANTS

là một thứ thuốc ho trị các bệnh ho trẻ con hiệu Bào-chế PHẠM-DOAN-ĐIỂM ở Tourane mới làm ra

Hội bị bắt vâng di một cánh tay, và người con bà của Trương nghe đến cũng chết rồi.

Những bộ hạ của Ngô-Tiến-Thắng đều rất lấy làm cảm ơn người Nhật từ chối ở Phương-thiên đều bảo việc Trương-tiến-Lâm bị ném bom là một việc người Nhật cố ý làm ra, vì cho Trương bị hại ấy lại chính là nơi phòng vệ của quân Nhật. Quân Nhật phòng vệ rất nghiêm, khi nào Nam quân lại có lợi vào đây được. Sau này cứ xem như cách đặt quả bom thực ra là cách đánh động có tổ chức, không phải một vài toán quân tiện ý ở trong một cái thì giờ ngắn ngủi với vàng mà có thể làm được, vì một quả bom to chôn ở dưới đường sắt, có dây điện truyền ra mãi đến bên ngoài vài mươi trượng để làm thời thì giật cho nổ, có lẽ nào nơi phòng bị của quân Nhật mà người ngoài lại vào làm kỹ càng như thế được, vậy chẳng phải người Nhật thì còn ai.

Cái cơ mà người Nhật làm ra như thế thì có báo lại nói rằng vì Nhật thấy Trương bị nhốt lại về Phương-thiên nhưỡng Bắc-kinh cho Nam-quân, chính quyền giải quyết bằng cách hòa bình, làm cho cái mưu của thiệp của người Nhật phải thất bại, nên họ giết Trương đi mà cho Nam-quân, khiến cho lũ con Trương, đối với cách Nam-quân ra cái thủ không đội giới chung, hai bên không thể hòa hợp được, người Nhật mới nhân đó mà lợi dụng. Lại có báo nói rằng người Nhật cố ý làm cho để Đồng-tam-tĩnh rồi loạn, rồi người Nhật vào cơ mà đem quân sang. Điều ước đoán đó lại có chứng cứ là: liên chiến-phái Nhật đã phải sơ quân từ ba ở bờ cõi Sơn-dông dời ra đóng ở Đồng-lâm-tĩnh, lấy cơ rằng Trương khó lòng sống, Ngô-tiến-thắng cũng chết, Đồng-tam-tĩnh không có ai chủ trương v.v.

Trương-tiến-Lâm đã chết hay còn sống, phái Phương-thiên sơ nào động quân làm nên vấn đề giữ bị mặt làm nên người ngoài không thể biết được.

Chức ngoại giao tổng trưởng của Chính phủ Quốc dân - Hội Trung ương chính trị đã quyết nghị cho Hoàng phủ từ chức ngoại giao tổng trưởng, cử Vương-chính-Dinh thay. Đám-diễn-khải đã gửi điện cho Vương phủ đến Giang-ninh nhận chức.

Điểm-tích-Sơn và Phùng-ngọc-Tường lại bắt hòa chăng? - Có tin ở Thượng-hải rằng: Trương-giới-Thạch luôn mấy ngày cùng những người trong yêu hội bàn về chính vụ ở Bắc-phương, nhưng thái độ của Trương rất là lãnh tỉnh. Điểm-tích-Sơn và Phùng-ngọc-Tường vì cái vấn đề tiếp thu Bắc-kinh và Thiên-tân, ý kiến cũng chưa hợp nhau. Điểm-tích-Sơn có điện cho Khổng-phước-Uất nói rằng: việc tiếp thu Bắc-kinh, quân ở Bắc-kinh không phải một mình tôi mà là cả quân đội được, đều do ở hai quan tổng tư-lệnh Trương, Phùng hiệp hiệp định và theo mệnh lệnh của Cai-phủ quốc gia Xinh-chiến-lược bắc phương-diện Giang-ninh chờ nhận quân Sơn tây là chủ thể.

Có tin ở Bắc-kinh rằng: Cơ như tin về của người ngoại quốc, thì Điểm-tích-Sơn và Phùng-ngọc-Tường đã có ý không bằng lòng nhau. Vì Điểm Phùng đã hiệp định từ trước là sau khi quân sự được thắng lợi, về phần phương-ngọc-Tường trả ba tỉnh Thiên-tân, Hà-nam Cam-túc là nguyên thuộc về Phùng, lại lấy tỉnh Sơn-dông thuộc quyền Phùng chỉ phối, còn Điểm-tích-Sơn thì kiểm soát hai tỉnh Sơn tây cũng trực tiếp và phạm vi Bắc-kinh. Nhưng từ sau khi Nhật-bản xâm chiếm Sơn-dông, Phùng lại không muốn được cái địa bàn ấy nữa, đòi ý muốn lấy Thiên-tân, để của sự tiến lợi mua khí giới ở ngoài chỗ vào. Vì vậy, Điểm có điện chính phủ Quốc dân Nam-kinh nói rằng quân Phùng phá hoại liên ước, tiến quân đến Thiên-tân, muốn được nhanh chóng chiếm lấy Thiên-tân vậy.

(T. N. D. B.)

Vô tuyến điện

(Tin ngày 12 tháng 6)

Tình hình Phương-thiên. - Các nhà quyền binh Trương hoa ở Phương-thiên đã tuyên bố quân luật và việc có truy nã bọn theo binh của Nam-quân ra về biên giới. Quân Nhật, nên đã phải có một binh đội biệt di khám xét minh các người Trung-hoa và người ngoại quốc. Người Nhật báo rằng chỉ thấy khám xét minh các Nhật kiều thôi, nên lãnh sự Nhật ở Phương-thiên đã gửi tờ phản kháng cương quyết cho quyền binh Trương-hoa. Người ta đồn rằng nên lãnh khám xét ấy không thu tiền thì sẽ xảy ra rất loạn.

(T. N. D. B.)

Vô tuyến điện

(Tin ngày 12 tháng 6)

Tình hình Phương-thiên. - Các nhà quyền binh Trương hoa ở Phương-thiên đã tuyên bố quân luật và việc có truy nã bọn theo binh của Nam-quân ra về biên giới. Quân Nhật, nên đã phải có một binh đội biệt di khám xét minh các người Trung-hoa và người ngoại quốc. Người Nhật báo rằng chỉ thấy khám xét minh các Nhật kiều thôi, nên lãnh sự Nhật ở Phương-thiên đã gửi tờ phản kháng cương quyết cho quyền binh Trương-hoa. Người ta đồn rằng nên lãnh khám xét ấy không thu tiền thì sẽ xảy ra rất loạn.

(T. N. D. B.)

Vô tuyến điện

(Tin ngày 12 tháng 6)

Nam-quân chiếm Sơn-dông. - Quân Nam-quân đã chiếm Sơn-dông, nên quân Trương-tiến-Lâm và các tướng lĩnh phải rút lui.

Trương-tiến-Lâm. - Theo tin sau cùng thì Trương-tiến-Lâm thực đã chết rồi. Các nhân vật trong yếu ở Phương-thiên không được đồng tâm, tình hình đương phân rã làm.

(Arip)

NHẬT

(Tin ngày 13 tháng 6)

Tuyên bố huyện hạt. - Mấy cuộc tuyên bố huyện hạt mới cử hành ở Đông-kinh và Hoàng-tân đã tỏ rằng các phái phân đôi được thắng lợi làm.

Hội đồng cổ vấn. - Chính phủ mới vừa đã thảo cái dự án lập một hội đồng cổ vấn chính trị nội vụ và ngoại giao. Trong hội đồng ấy sẽ có các lãnh tụ phân đôi dự. Các hội viên cổ vấn sẽ ngang hàng với các Bộ-trưởng.

ĐÀI-LOAN

(Tin ngày 13 tháng 6)

Thích khách. - Số chính sát mới thông báo cho báo giới rằng ngày hôm 14, hoàng thân Kuni là ông nhạc vụ Nhật bản xuất sứ đi thích khách. Một người thiếu niên Cao ly tên là Chemelka, cầm một cái giáo nhọn xông vào Kuni chực đâm, chính lúc Kuni đi tìm bình ở tỉnh Tai-chu, đương đi ở qua tỉnh. Người thiếu niên ấy khai rằng nếu giết được Kuni thì sẽ được một nhân vật trọng yếu Cao ly thưởng cho một món cho một món tiền to. Sau đó đồng đốc Đài-loan cũng nhiều viên chức trọng yếu khác toàn uống nha tinh để tử, nhưng lại cứu được.

(Arip)

AU-MỸ

PHÁP

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Hạ nghị viện. - Ủy hội tài chính của viện mới đặt gồm có 8 nghị viên về đảng cộng hòa dân chủ liên hiệp, 1 người dân chủ, 2 người xã đảng dân chủ xã hội hành động, 5 người cộng hòa tự do, 2 người không ghi vào đảng tịch nào, 10 xã hội cấp tiểu, người cộng hòa xã hội, 1 người xã hội trung lập, 7 người xã hội S. F. L. O. 1 người cộng sản.

Đảng xã-hội lại đã nghị lại để án của ông Walter yêu cầu thả cho các nghị viên bị án. Đến khi thảo luận phiên tin nhiệm chính phủ thì các đoàn thể cộng hòa và da ho đã hiệp nhau để ủng hộ chính phủ, bên thiếu số thì có: cộng sản cộng sản, cộng sản xã hội S. F. L. O. 13 người và đoàn cộng hòa xã hội, 35 người xã hội cấp tiểu, 6 người xã hội trung lập, và 6 người trung lập.

Trong số 93 không bỏ phiếu có 61 người xã hội cấp tiểu.

(Arip)

ĐỨC

(Tin ngày 14 tháng 6)

Hạ nghị viện. - Hạ-nghị-viện đã bắt đầu họp hội đồng. Ông Loebe được cử làm Nghị-trưởng. Việc từ chức Nội các Muller của cần phải điều đình lâu. Một đoàn thể nhỏ trong đảng bình dân yêu cầu rằng chính phủ Trương ương cũng chính phủ xã hội để điều đình từ chức dựa theo những đã số như nhau.

(Arip)

ANH

(Tin ngày 14 tháng 6)

Bà Paukhurst tạ thế. - Bà Paukhurst là lãnh tụ trong cuộc vận động phụ nữ tham chính, sáng lập hội Phụ nữ xã hội chính trị liên hiệp, mới tạ thế.

(Arip)

HOA-KY

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

(Tin ngày 14, 15 tháng 6)

Chức tổng thống sau này. - 6000 người diễn bộ ở bang Kansas đã chiếm lấy phòng của cộng hòa hiệp-ước hội để phân đôi ông Hoover. Nhưng rồi ông Hoover cũng được cử làm dự bị viện.

(Arip)

PHARMACIE BORNH... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

Pharmacie Bornh... A. BARNAU... HANOI

ANH THẮNG MEN CỦA HIỆU HƯƠNG-KY PHOTO HANOI

Có nhiều quý khách gửi thư về hỏi bán hiệu chế ảnh tráng men nhơn để làm vật kỷ niệm lâu năm, vậy bán hiệu xin chiếu lòng các quý khách để chế các ảnh tráng men thật nhơn, hiện nay có mười kiểu rất đẹp xin kể theo đây để các quý khách ở xa gửi về đặt làm cho tiện.

- Nº 1 Médaille rond 22mm
- Nº 2 Glace ronde ordinaire 55mm
- Nº 3 Glace ronde biseautée 55mm
- Nº 4 Chevalet rond sans glace 90mm
- Nº 5 Glace ovale ordinaire 55x72mm
- Nº 6 Glace ovale biseautée 55x72mm
- Nº 7 Chevalet oval sans glace 11x13cm
- Nº 8 Glace ovale biseautée 7x12cm
- Nº 9 Chevalet oval sans glace 7x12cm
- Nº 10 Chevalet oval sans gl. 16x21cm

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch

HƯƠNG-KY cần bạch